

МИСТЕР 10%

Тог јутра се пробудио необично срећан, обукао је најновије одело и везао златну кравату. То је тај дуго чекани дан наплате, дан када је Он скинуо маску са лица и заиграо на тој малој позорници своју највећу животну улогу великог Мистера 10%.

Највећи успех, који је претходио да Он оствари сан, је екипа људи коју је окупио око себе, људе сличне себи који не знају шта то значи обећање, дата реч, људе без морала који су спремни да газе преко свих само да добију неки мали лични ћар. Од тада ништа више није било исто.

За почетак је кренуо са преузимањем контроле набавке наизглед ситних ствари као што је канцеларијски потрошни материјал, дневници за све школе и слично, а наравно добављач није смео да буде из његовог града већ из суседног. Кад је већ ту, онда би могао и са неким аутопревозником да склопи договор, јер што би он ту неком плаћао путне трошкове кад то не може никако да контролише, а да не зна тачно колико му то дође у новцима његових 10%, већ стално нешто мора да рачуна.

Требало је прећи на фазу два и искористити све недостатке које постоје у закону о јавним набавкама, поделити све велике послове на мање како би се избегла обавеза објављивања тендера и у случајевима кад је то немогуће избећи, расписивати тендере по хитном поступку.

Његово величанство даље креће са притиском на ионако слабашну привреду и предузетнике како би наплатио заостала потраживања претећи огромним затезним каматама и блокадама рачуна. Под овим претњама да им се уруше предузећа, која су годинама стварана, привредници успевају некако да измире своје обавезе доводећи пословање на ивицу понора јер им није пружена алтернатива и могућност отплате дуга на рате. А Он задовољно трља дланове, напунио је касицу и сада је треба паметно испразнити. Наравно, ово треба урадити што пре несигурна су времена, можда они тамо из Београда договоре некакве нове изборе и неко други дође на његово место и не дај боже да троши оно што је он туђом муком накупио. Тад му је синула генијална идеја: „Дајмо народу хлеба и игара“ и нико неће поставити питање чије се то паре троше и да ли је то нешто од општег добра приоритетно. Нова година на помолу прослава, теревенка, храна и пиће, ма идеално. И тако креће све по сличном принципу свечана градска расвета, Звезде Гранда, храна, пиће! Све послове добили су пријатељи и повезане фирме како би што мање људи било укључено и знало за ту јавну тајну његовог величанства Мистера 10%.

Драги моји, ја се сваког дана питам где смо ту ми и чиме смо ми то заслужили да нам се ово дешава и да нам овај господин креира будућност и троши наше паре? Човек, који не сме да у прошлости погледа даље од 6 месеци, свима нама намеће нове вредности у свему подржан екипом људи којима је само лични интерес животни мото. Да ли ми то сви желимо да нам деца буду певальке Звезда Гранда док нам се образоване институције урушавају са блокираним рачунима и са тенденцијама пресељења у суседни мало већи град? Док трагам за овим одговорима, ја окупљам истомишљенике око себе да јавно подигнемо глас и кажемо НЕ њему и свима њему сличним.

